

Η κρίση του Ιράκ "επιστρέφει" στη Συρία

29/Ιουν/2014 15:41

Του Κώστα Ράπτη

Η θεαματική προέλαση των δυνάμεων του “Ισλαμικού Κράτους στο Ιράκ και των Ανατολή” (ISIS) και των ντόπιων σουνιτών συμπολεμιστών του στο Ιράκ, επισκίασε τις τελευταίες δύο εβδομάδες την κρίση της Συρίας, μολονότι η σπαρασσόμενη χώρα του Bashar al-Assad ήταν ακριβώς αυτή στην οποία οι τζιχαντιστές μπόρεσαν να αποκτήσουν το πρώτο τους ορμητήριο.

Ωστόσο, οι ΗΠΑ και οι περιφερειακοί σύμμαχοί τους δεν ξεχνούν τις προτεραιότητές τους: εξ ου και επωφελήθηκαν της ευκαιρίας για να φέρουν και πάλι στην κορυφή της ατζέντας το σενάριο της “αλλαγής καθεστώτος” στη Δαμασκό – το οποίο, πιθανολογείται βασίμως, ότι βρέθηκε στο επίκεντρο των όσων διαμείφθηκαν κατά τη συνάντηση του 90χρονου βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας Abdullah με τον επικεφαλής του State Department, John Kerry στην Τζέντα την

Παρασκευή.

Ήδη την Πέμπτη ο Barack Obama απηύθυνε στο αμερικανικό Κογκρέσο αίτημα για την απελευθέρωση κονδυλίου 500 εκατ. δολαρίων, το οποίο θα διατεθεί για τον εξοπλισμό και την εκπαίδευση καταλλήλως προεπιλεγμένων “μετριοπαθών” αντικαθεστωτικών ανταρτών στη Συρία, ενώ και ο υπουργός Άμυνας των ΗΠΑ Chuk Hagel ζήτησε από τις υπηρεσίες του να ετοιμάσουν τα σχετικά σχέδια, ώστε αυτά να τεθούν σε εφαρμογή ευθύς μόλις δοθεί η κοινοβουλευτική έγκριση.

Η συγκυρία δεν είναι διόλου αθώα: όχι μόνο διότι το γειτονικό Ιράκ έχει κλέψει το διεθνές ενδιαφέρον, αλλά και διότι μόλις ολοκληρώθηκε η παράδοση του χημικού οπλοστασίου του καθεστώτος της Δαμασκού, όπως αυτή είχε συμφωνηθεί το φθινόπωρο με ρωσική πρωτοβουλία. Επιλέον, ο Assad εξασφάλισε, μετά από τρία χρόνια αλληλοσφαγής, την επικράτησή του στις πρόσφατες συριακές προεδρικές εκλογές, ενώ τα διεθνή του ερείσματα εμφανίζονται αποδυναμωμένα: η Ρωσία έχει απορροφηθεί από την ουκρανική κρίση, ενώ η Τεχεράνη αγωνιά για την τύχη του φίλιου καθεστώτος Maliki στην Βαγδάτη και παράλληλα επείγεται για πρόοδο στις διαπραγματεύσεις με τις μεγάλες δυνάμεις για το πυρηνικό του πρόγραμμα, “στεγανοποιώντας” τες, ει δυνατόν, από τις περιφερειακές εξελίξεις.

Η Ουάσιγκτον δεν είναι η μόνη που στρέφει τις μέρες αυτές το βλέμμα της στη Συρία: δημοσιογραφικές πληροφορίες αναφέρουν ότι ο οπλισμός που λεηλατείται από τις αποθήκες του ιρακινού κυβερνητικού στρατού μεταφέρεται από τους τζιχαντιστές στη συριακή επικράτεια, ενώ, την ίδια στιγμή το Μέτωπο al-Nosra, επίσημη “θυγατρική” της Al Qaeda στο θέατρο των επιχειρήσεων για την ανατροπή του Assad, ανακοίνωσε ότι ενώνει τις δυνάμεις του με τους μέχρι πρότινος μεγάλους ανταγωνιστές τους του ISIS.

Στην πραγματικότητα, Ιράκ και Συρία αποτελούν προ πολλού ένα και μοναδικό μέτωπο, το οποίο αναμένεται να αναδεικνύει όλο και περισσότερο την αλληλοδιαπλοκή των εξελίξεων στις δύο πλευρές των συνόρων. Είναι χαρακτηριστικό, ότι η συριακή πολεμική αεροπορία βομβάρδισε ήδη θέσεις των τζιχαντιστών στην έρημο του δυτικού Ιράκ (κίνηση την οποία ο Nuri al-Maliki χαρακτήρισε “ευπρόσδεκτη”, έστω και αν δεν προέκυψε, όπως είπε, από αίτημα της ιρακινής κυβέρνησης). Από την πλευρά του ο John Kerry τόνισε, σε4 συνάντηση με τον ηγέτη της εξόριστης συριακής αντιπολίτευσης Ahmad al-Jarba, ότι η προέλαση των τζιχαντιστών στο Ιράκ “αναδεικνύει” την ανάγκη ενίσχυσης των μετριοπαθών στη Συρία. Εξέφρασε δε την προσδοκία ότι αυτοί θα μπορούσαν να φανούν χρήσιμοι και στην προσπάθεια ανάσχεσης του ISIS στο Ιράκ.

Με δεδομένο, όμως, ότι η μετριοπαθής αντιπολίτευση είναι ολότελα παραγκωνισμένη από τους τζιχαντιστές παντός είδους στο πεδίο των μαχών στη Συρία, αναρωτιέται κανείς πώς είναι δυνατόν οι ΗΠΑ να μάχονται διακηρυκτικά το ISIS στο Ιράκ, ενώ αντικειμενικά ευθυγραμμίζονται μαζί του στην στρατηγική επιδίωξη της “αλλαγής καθεστώτος” στη Δαμασκό.

Επιπλέον, οι σύμμαχοι του Assad κάθε άλλο παρά αδρανείς προτίθενται να μείνουν. Το Ιράν αντιλαμβάνεται ότι η προέλαση του ISIS καθιστά αίφνης πραγματοποιήσιμη την απειλητική για το

ίδιο παλαιά προσδοκία ΗΠΑ, Ισραήλ και αραβικών μοναρχιών για κατακερματισμό του “άξονα” Τεχεράνης-Βαγδάτης-Δαμασκού-Χεζμπολλάχ. Χαρακτηριστικά, ο Ιρανός υφυπουργός Εξωτερικών δήλωσε ότι όσο υπάρχει ροή οπλισμού από το εξωτερικό προς τη Συρία δεν πρόκειται να υπάρξει και περιφερειακή σταθερότητα και πρόσθεσε ότι η αμεροληψία και ο επαγγελματισμός με τον οποίο οι υπηρεσίες του ΟΗΕ εξασφάλισαν τον χημικό αφοπλισμό της Συρίας θα έπρεπε να βρούν συνέχεια στην αναζήτηση πολιτικής λύσης στην όλη κρίση.

Ακόμη εντονότερη υπήρξε η αντίδραση της Μόσχας, καθώς ο Ρώσος υφυπουργός Εξωτερικών Sergei Ryabkon συναντήθηκε με τον Assad στη Δαμασκό τον οποίο διαβεβαίωσε ότι η χώρα του “δεν θα μείνει αδρανής” - ότι και αν σημαίνει αυτό. Ο Ryabkon απέρριψε ρητά την απόφαση Obama για εξοπλισμό των ανταρτών, παρατηρώντας ότι “είναι προς το συμφέρον όλων, συμπεριλαμβανομένων των Αμερικανών, να συμπεριφέρονται υπεύθυνα ως προς τη Συρία”.

Το ότι τις ίδιες ημέρες, ο Maliki ανακοίνωσε την ενοικίαση πέντε μαχητικών αεροσκαφών από τη Ρωσία και τη Λευκορωσία, ώστε οι ιρακινές κυβερνητικές δυνάμεις να αποκτήσουν την κάλυψη από αέρος που δεν τους εξασφαλίζει η αμερικανική πλευρά, προφανώς δεν είναι άσχετο. Ούτε άλλωστε οι όλο και σκληρότερες δηλώσεις του επικεφαλής της ρωσικής διπλωματίας Sergei Lavron για τον “συγκρουσιακό” ρόλο των ΗΠΑ στην ουκρανική κρίση. Στην οδό Smolenskaya, όπου και το ρωσικό υπουργείο Εξωτερικών, οι συνειρμοί ανάμεσα στα τεκταινόμενα σε διαφορετικά σημεία του παγκόσμιου χάρτη είναι ευχερείς...

Διαβάστε ακόμη:

[Την εγκαθίδρυση ενός "ισλαμικού χαλιφάτου" ανακοίνωσε το ΙΚΙΛ](#)

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)